

מ"ת 35383/02 - מדינת ישראל נגד ריאד בחיז

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 17-02-35383 מדינת ישראל נ' בחיז(עציר)
תיק חיזוני: 331651/2012

בפני כבוד השופט ענת חולתה
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב ריאד בחיז (עציר)
בשם המדינה: ב"כ עו"ד מתריעות לכיש
בשם המשיב: עו"ד ראו"ף נג'אר

החלטה

1. נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו ארבע עבירות לפי חוק הכניסה לישראל: כניסה מיום 12.2.17, כניסה מיום 22.2.15, כניסה מיום 15.1.15 וכingga מיום 2.8.12. בנוסף, מיחסו לנאשם באישום הראשון גם עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושימוש במסמך מזויף בכר שהציג בפני השוטר מסמך מזויף הנחזה להיות פרוטוקול של בית המשפט המחוזי בירושלים האוסר על גירושו מן הארץ.
 2. המדינה עותרת לטענה של הנאשם עד תום ההליכים נגדו המבוססת על החשש כי יתחמק מהליכי שפיטה. כן נטען למסוכנות הנאשם אשר נכנס לישראל ללא שעבר קודם תחת עינם הבדיקה של הרשות.
 3. אומר כבר כת, כפי שנקבע כבר בהחלטות קודמות רבות, כי בהתאם להלכה הפסוקה אין קמה עיתת מעצר של מסוכנות בעניינו של מי שנכנס לישראל לצרכי פרנסת בלבד.
 4. בדיון שהתקיים בפני ביום 20.2.17 טען ב"כ הנאשם למסmom בריאות בכל הנוגע לאיושם הראשון. נטען, כי הנאשם האמין כי המסמך בו הוא אוחז מהווה היתר שהוא כדין. נטען, כי גרטתו העקבית של הנאשם בחקירהו הייתה, כי הוא שילם כסף לאדם שתיווך ביןו ובין עורק דין תמורה המסמך שנמסר לו כי הוא מהווה היתר חוקי, המתאחד מעט לעת. ב"כ הנאשם מפנה להודעת הנאשם במשטרה שם מסר מיזמתו כי על סמך מסמך זה הוא שואה בישראל מזה ארבעה חודשים.
- עוד נטען, כי גם על יסוד ההנחה שהוצאה לו בחקירה, כי "עزم את עינוי" ביחס לחוקיות המסמך, הרי שלא ניתן ליחס לו עבירה של הכשלת שוטר שהוא עבירת כוונה. לשאלת בית המשפט השיב ב"כ הנאשם, כי הנאשם אינו מכיר את הדין הישראלי ולא ידע כי תוכנו של המסמך מתייחס לאיסור גירוש בהקשר של מאויימות.
- עוד נטען ביחס לאיושם זה, כי היחידה החקורת לא פעלה על מנת לחזור באופן מספק את גרטת הנאשם. לא התאפשר לנאשם לאתר את אותו מתווך, אף שטען כי יכול להמציא את פרטיו אם ואפשרו לו לבצע מסטר שיחות טלפון לחבריו. עוד נטען, כי אף שהנאשם מסר את שמו המלא של עורק הדין שטיפל בעניינו, היחידה החקורת לא ביצעה חקירה של ממש בנושא זה, חרף האינטרס הציבורי באכיפת החוק בנושא זה, אלא הסתפקה בשיחת טלפון עם אותו עורק ובקבלת מזכר ממנו בו הוא מכחיש מעורבות בעניין.

ביחס לaiושם השלישי נטען, כי הציג מסמך ממנו עולה כי פנה באמצעות עורך דין (אחר) לוועדת מאויימים. אף נטען, כי במקורה נוסף של כניסה מיום 6.2.13 לא הועמד הנאשם לדין שכן המדינה קיבלת את טענותו, כי האמין בלבד שלם שיש לו היתר כניסה.

בנסיבות אלה טען ב"כ הנאשם, כי יש לראות את הנאשם כמי שקיימות בעניינו ראיותلقואורה לשתי כניסה בלבד, או לכל היתר שלוש כניסה.

על כן נתקש שחררו של הנאשם בעקבות אחיו של הנאשם, שהוא בעל היתר כניסה ולינה בישראל ובהפקדה שלא עלתה על 3,000 ₪ אותן הצלילה המשפחה לגיס.

5. המדינה מתנגדת לשחרור הנאשם מעוצר המדינה טענה, כי ביחס לכניסה האחרונה מסר הנאשם מספר גרסאות שונות שאין מתישבות עם השכל הישר. נטען, כי עצם העובדה שהנ帯ה לטענתו שילם עבור המסמך 8,000 ₪ מעוררת חשד וזאת גם לשיטת הנאשם שידע כי עבר היתר כניסה ככניסה חוקי באמצעות הרשותות עליו לשלם 2,000 ₪ בלבד. נטען, כי ביחס לזיהות המתווך מסר הנאשם גרסאות שונות וסתורות. בבדיקה עם עורך הדין שאות שמו מסר הנאשם (שם עורך הדין המופיע על גבי המסמך) נמצא, כי לא היה מעורב בפרשה. המדינה הפנתה להודעות הנאשם ממנה עולה כי הנאשם עצמו ידע שאין לו היתר כניסה חוקי וכן מוסר כי עקב בעיות אל מול הרשות הפלסטינית התחל בהליכי הקרה. אצין, כי לשאלות בית המשפט בעניין זה לא נמסרו תשומות ברורות.

בנסיבות אלה סבורה המדינה, כי מדובר למי שבונכנס לישראל שלא כחוק ביודעין, ואף פועל בתחום לצורך כך ועל כן אין לשחררו מעוצר.

6. לאחר שבחנתי את חומר הראיות באربע התקנים אני סבורה, כי קיימות ראיותلقואורה הקשורות את הנאשם למוחץ לו בכתב האישום.

א. ביחס לaiושם השני - הנאשם הודה בחקירה מיום 22.2.15 כי אין לו אישור כניסה לישראל. על כן קיימות ראיותلقואורה באישום זה.

ב. ביחס לaiושם השלישי - הנאשם טען בחקירה מיום 15.1.15 כי מחזק במסמך ואולם מעולם לא התקנים בעניינו דין בבית משפט או בוועדת מאויימים. המסמך האמור הינו תצהיר של הנאשם מיום 31.5.12 עצמו בו הוא מצהיר כי הגיע בקשה לקבלת מעמד זמני בישראל בשל מאויימות וכי טרם נקבע דין בעניין. גם אם אני לטוותה הנאשם, אף שאין לכך כל אינדיקציה בתיק ואף לא נטען בפני במפורש אחרת, כי אכן החל בהליך כלשהו עובה למאי 2012 הרי שברור הוא, וגם הנאשם היה מודע לכך, כי מאז שנת 2012 ועד מועד מעצרו לא בוצע כל הליך בעניין זה ולא ניתן לו כל אישור رسمي והנ帯ה היה מודע לכך. בבדיקה היחידה החוקרת מול המת"ק אף נמסר, כי הנאשם מנע כניסה על ידי השב"כ. עוד אצין, כי הودעת הנאשם בתיק נשוא אישום 2, חדש לאחר מכן, כי אין לו אישור כניסה לישראל, מבלתי שחרר והעליה טענת מאויימות אף לא חזר והפנה אותה הליך לכואורי בו פתח בשנת 2012, משליפה על הראיות גם ביחס לaioshם זה. בנסיבות אלה קיימות ראיותلقואורה נגד הנאשם באישום זה.

ג. ביחס לaioshם הרביעי - בגין חקירת הנאשם מיום 2.8.12 הודה כי אין בידו אישור כניסה לישראל. בדו"ח העיכוב מסר, כי ברוח מהשטים. גם במקורה זה לא טען הנאשם דבר בעניין אותו הליך לכואורי בו החל בmai 2012. בנסיבות אלה קיימות נגד הנאשם ראיותلقואורה באישום זה.

ביחס לאיושם הראשון - הנאשם מסר בהודעתו הראשונה מיום 12.2.17 - כי לא ידע שהמסמך בו הוא אוחז מזויף וכי נמצא בישראל מזה ארבעה חודשים. הנאשם מסר, כי מסמך זה נמסר לו מעורך דין מטייבה באמצעות מתווך לו שילם 8,000 ₪ בתמורה למסמך. הנאשם מסר, כי המסמך נמסר לו לבינה לפני מסטר חדשניים. הנאשם מסר, כי הוא מודע לכך שמסמך זה אינו מהו אישור עבודה. במסגרת הودעה זו אישר הנאשם, כי בנסיבות הקודמות שייחסו לו כניסה ללא היתר. הנאשם מסר כי אינו מכיר את המתווך וכי מסטר הטלפון באמצעותו יצר קשר נושא במכשיר הטלפון שלו במקום בו הוא לנכון בbara שבע.

בהודעתו השנייה מיום 13.2.17 מסר הנאשם, כי בנסיבותיו לישראל נשוא איושם 2 כניסה ללא היתר.

בהודעתו השלישית מיום 15.2.17 מסר הנאשם, כי אינו זכר את שמו של עורך הדין שティיפל בעניינו וכי יש לו בעיות בזיכרון. הנאשם לא זכר איך נוצר הקשר בין ובן אותו מתווך. הנאשם מסר, כי מדובר באדם בשם "נדים" שגר בבני ע"ש ונושא ליהודי. עוד מסר הנאשם, כי שוחח עם עורך הדין מסטר פעמים בטלפון ולא פגש אותו. התשלום העביר באמצעות "נדים" לעורך הדין במעמד קבלת המסמך. כן מסר, כי יכול להציג את הטלפון שלו אם יתאפשר למסטר חברים. הנאשם טען, כי נמצא הרבה בישראל כי יש לו בעיה עם הרשות מזויה כשתיים. בהמשך מסר כי הואBOROTH לישראל כבר מזה 7-4 שנים עקב מעיצרים וחיקירות ברשות והרקע הוא שמאשימי אותו בכך שעבד עם המודיעין הישראלי. הנאשם מסר כי הרשות מונעת ממנו לקבל היותר כניסה חוקי ואישר את דברי החוקר, כי הוא מודע לכך שאין לו סיכוי לקבל היתר חוקי ובשל כך הוא עשה את המסמך זהה שיאפשר לו להתרנס בישראל. הנאשם מסר כי לצורך קבלת המסמך נדרש רק לשלוח העתק של תעודה הזהות שלו באמצעות הטלפון שלו אבל לאחר מסטר ימים מכשיר טלפון זה נפל לתוך צבע. הנאשם מסר כי אכן בידו להציג את מספרי הטלפון באמצעותם יצר קשר עם נדים או עם עורך הדין. בהמשך ההודעה מסר שמכר את הבטירה בטלפון והשאר "נשרף מהזיכרון בטלפון זהה". בהמשך מסר שמספר הטלפון היו רשומים לו על דף אבל הוא חשב שגם "הלך". לשאלת מפורשת האם יש במסר שמספר הטלפון יכול להיות רשום גם בטלפון והוא אמר: "זה מאי קשה רק נדים יכול לעזור לי אין איך להציג את המספר של העוז". לשאלת החוקר השיב הנאשם כי אישור כניסה חוקי לישראל עולה 2,000 ₪. לשאלת החוקר כיצד לא חשב נכון המחיר אותו נתקבש לשלם השיב הנאשם: "יש הרבה פועלים שיש להם אישור זהה ואמרתי עד מתי יצא לא אישור חוקי והוא אמר לי שזה אישור מתחדש, והפעם הזה אני משלם ופעם הבאה אני משלם שהוא סימלי". עוד מסר: "נדם הזה שהביא לי את האישור מהעוז' זהה אמר לי שזה אישור 100 אחוז אך אחד לא ידבר איתך ואם הייתה יודעת שזה לא חוקי לא הייתי מקבל את זה". החוקר מסב את תשומת לבו של הנאשם כי אין התאמה באופן מסוים בין התאריך בו התקיים לכואורה הדיון ובין החותמת שהיא מתאריך מוקדם יותר והנתן משיב: "הם עשו עלי קומבינציה שחקנו עלי". בהמשך מסר הנאשם כי אם יעשה מספר שיחות טלפון לחברים יוכל לאתר את מסטר הטלפון של נדים. הנאשם מסר, כי האמין שהמסמך חוקי כי להרבה פועלים יש אותו וכי גם הוא שוחרר בעבר על סמך מסמך זה. הנאשם מסר, כי מעולם לא היה בפני ועדת מאויימים.

עוד אצין כי כאשר נשאל הנאשם במסגרת חקירה זו על התהילה שהוביל לחתימה על התצהיר ממאי 2012 מסר, כי היה בקשר עם אדם מהכפר בשם סמי ابو זהרה, נתן לו 4 תמןנות + 1,500 ₪ וקיבל את המסמך ואמרו לו שאחרי תקופה יגידו לו להתייצב בבית המשפט. לשאלת הנאשם האם שמו של עורך הדין הוא השם המופיע על גבי המסמך מסר כי אינו בטוח. הנאשם מסר כי מעולם לא הגיע לדין בבית משפט, גם לא בתאריך המודפס על המסמך.

בחקירה נוספת מאותו היום מוצגות לנאים מספר תМОנות אפשריות של אותו "נדים" והנאש איננו מזהה איש מהם.

אין מחלוקת, כי המסמך בו אחוז הנאים הוא מסמך מזויף והדבר ניכר גם על פני המסמך ולאור תוכנו. מן המפורט לעיל עולה, כי לא ניתן לקבל את טענות ב"כ הנאים בדבר CORSOM ממשי בתשתית הראיתית שבתיק. הנאים אכן מסר גרסאות שונות במהלך חקירותיו ואלה גם אין מתיחסות עם גרסאות שמסר בעבר בתיקים הקודמים. גרסתו של הנאים אכן אינה מתיחסת עם השכל הישר וועלה ממנה כי הנאים עצמוו לא באמת סבר שמדובר באישור חוקי אלא סבר שמדובר באישור שיוכל לאפשר לו להיחזות בחוקי במקורה שבו יעצר. גם אם א nich' לזכות הנאים בשלב לכוארי זה הרי שלכל הפחות, הנאים עצם את עניינו בחזקה נוכח האפשרות שמדובר במסמך שאינו מהו היותר כניסה. בנוסף, הנאים עצמוו מאשר כי ידע כי אין מדובר בהיתר עבודה.

אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאים גם ביחס לעבירה של הצלת שוטר. אכן מדובר בעבירה המחייבת הוכחת יסוד נפשי של כוונה ואולם לאור האמור לעיל הרי שבמקרה זה הייתה לנאים לפחות כלו הפחות כוונה על-תנאי כי אם חשו נכוון והמסמך אכן מזויף השוטר לא יבחן בכך ולא יעזור אותו.

בנוסף מוסר הנאים גרסאות שונות לגבי סיבת כניסה לישראל כאשר בד בבד עם טענתו כי הוא נחשד בשטחים כמשתף פעולה טוען כי מטרת כניסהו לישראל היא פרנסת.

כך או כך, על מנת לקבל את גרסת הנאים שהיא כאמור קשה מאד עלפני הדברים יהיה על בית המשפט להאמין לגרסתו ושאלת זו דינה להתריר במסגרת התקן העיקרי.

חרף האמור לעיל אני סבורה, כי טוב היה עשה המשטרה לואפשרה לנאים לקיים את אותן שיחות שבקש לקיים על מנת לאתר את פרטיו של "נדים". בשלב זה של החקירה לא היה קיים חשש ממש לשיבוש החקירה וממילא לא היה למשטרה כל קצה חוט אחר לאיתורו. שיחות אלה ניתן היה לקיים בפיקוח ודומה שבכך היהת המשטרה מקדמת בצורה טובה יותר את האינטרס הציבורי המשדי הקיים באיתורם של מי שזיהפו בפועל את המסמך הנחזה להיות פרוטוקול חוקי של בית משפט בישראל. בשונה מעניינו של הנאים בפניו, הרי שלא יכול להיות חולק, כי בעניינים של מי שעוסקים בפועל בזיהוף מעין זה ובഫצתו בתשלום בקרוב תושבי הרשות טמונה מסוכנות של ממש.

7. אשר לאפשרות שחרורו של הנאים לחופת מעצר לאור העבידה כי עלית המעצר היחידה הקיימת במקרה זה היא חשש ההימלטות מן הדין הרי שבהתאם להלכה הפסוכה יש לבחון את אפשרות שחרור הנאים בתנאים להבטחת התיצבותו לדין.

8. אחוי של הנאים שנחקר בבית המשפט הינו עבר מתאים לעניין זה. לא התייצב ערבי נוסף ואחוי של הנאים אינו תושב ישראל אלא תושב השטחים בעל היותר עבודה ולינה בישראל. חסר זה ניתן באופן עקרוני 'להשלים' בקביעת גובה הפקדה אותו יהיה על הנאים להפקיד.

9. עוד יש לזכור בחשבון לעניין גובה הפקדה את העבידה כי מדובר במילוי שמיוחס לו ארבע כניסה לישראל וכי על פי הודיעותיו הוא נמצא למעשה בישראל תקופה ארוכה ועובד בישראל באופן מתמשך. אף נמסר על ידי הנאים עצמוו, כי בעבר הוציא מכיסו סך של 8,000 ₪ וכן סך של 1,500 ₪ למתחומים שונים לצורך קבלת מסמכים שיקלו על התנהלותו בשטחי ישראל.

10. בנסיבות אלה, על גובה הפקדה שייקבע תחת מענה גם לتمرיך הרב הקיים לנאים זה להיכנס לישראל שלא כדין ולשהות בה תקופות ממושכות וולער הכלכלי הגבוה שיש בכר עבورو. הצעת ב"כ הנאשם, כי הנאשם ישוחרר בהפקדה של 3,000 ₪ בלבד איננה מתקבלת על הדעת מכלול הנסיבות ועל פי ההלכה הנהוגת והמנחאה את בית המשפט סכום זה מצוי ברף הנמוך גם לו דובר בכניסה אחת בלבד.

11. על כן, לאור ההצעה ב"כ הנאשם, כי לא עולה בידי הנאשם להפקיד סכום העולה על 3,000 ₪ אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים נגדו. ואולם, הנאשם יוכל לשחרר מעצרו, על דרך בקשה לעיון חוזר, אם עומד בתנאי השחרור הבאים:

א. התחייבות עצמית בסך 12,000 ₪.

ב. ערבות צד ג' בסך 12,000 ₪ שתחתם על ידי הערב מר מוחמד בחיז, ת.ז. 551102335, טלפון: 050-7422657.

ג. זמיןות מלאה במספר הטלפון שנמסר על ידי הערב מהווה תנאי מתנאי השחרור ונינתן יהיה לזמן את הנאשם לדין באמצעות מסטר זה.

ד. הפקדה בזמן בסך 000 12,000 ₪ אשר תהווה תנאי לשחרור.

עם הגשת הבקשה, תינתן החלטה משלימה ללא צורך בקיום דין נוספת ובמסגרת ההחלטה יקבע מועד לדין בתיק העיקרי ותווסף לו על ידי המזכירות הזמנה לדין באותו מועד.

12. משוחלט על מעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו, תנתקב המזכירות את התקין העיקרי לככ' סגה"ג, הש' מאושר לקביעה על פי יומנו.

13. תיק החקירה מוחזרים למדינה.

14. שלטונות בית המשפט יאפשרו הכנסת ציוד לנאים וכן 5 שיחות טלפון, לרבות לקידומת 059 על מנת שיוכל לפעול לשחררו.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשע"ז, 23 פברואר 2017, בהעדך
הצדדים.